

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720203400
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8720203400.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E., U. XXX/XX, právne zastúpený: Mgr. Stanislav Fekete, advokát, IČO: 37 789 414, so sídlom 58 01 Poprad, Nám. sv. Egídia 26/69, Mýtna 48 proti žalovanému: JPS Gastro, s.r.o., IČO: 50 324 110, so sídlom 058 1 Poprad, Novomeského 3918/23, právne zastúpený: JUDr. Tibor Bašista, advokát so sídlom AK Štefánikova 8, 058 01 Poprad, IČO: 35507128, o zaplatenie 6.979,57 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 19C/47/2020-93 zo dňa 30.03.2022, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.979,57 eur s 5% úrokom z omeškania ročne za obdobie od 22.09.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čl. 5 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 6.979,57 eur s 5%-ným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 22.09.2020 do zaplatenia. Uviedol, že sa so žalovaným ústne dohodol v polovici mesiaca máj 2016, že spolu odkúpia prevádzku Stodola v ZOC Max, a to prostredníctvom spoločnosti JPS Gastro s.r.o., Poprad, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je D. C., pričom následne mal do tejto spoločnosti, na základe uvedených finančných vkladov, vstúpiť žalobca, ako spoločník s majetkovým podielom vo veľkosti 50 %. Súčasne sa dohodli, že žalobca bude druhým štatutárnym zástupcom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o.. Za týmto účelom aj poskytol D. C., v tom čase zakladateľovi žalovaného, istinu 11.500 eur ako fyzickej osobe. Vrátenie tejto sumy si uplatňuje žalobca voči D. C. v inom konaní. V zmysle dohody žalobcu so žalovaným bola dňa 14.06.2018 uzatvorená Zmluva o spotrebnom úvere č. Z./XX/XXXXX s W. M. a. s., v zmysle ktorej došlo k prefinancovaniu osobného motorového vozidla T. F. D. X,X V., EČV: D ktoré žalovaný nadobudol od spoločnosti Autonova s.r.o.. Keďže sa mal stať žalobca spoločníkom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o. a súčasne aj ďalším jej konateľom, nadobúdateľom vyššie uvedeného motorového vozidla bol žalovaný, pričom uvedené vozidlo od momentu jeho nadobudnutia využíval žalobca, a to najmä v rámci svojej pracovnej náplne pre žalovaného. Z tohto dôvodu žalobca uhradil

za spoločnosti JSP Gastro, s.r.o. dňa 30.05.2018 priamym vkladom hotovosti cez VÚB bankomat istinu 1.200 eur a 5.000 eur ako zálohu za auto T. F. faktúru č. XXXX XXXX zo dňa 14.06.2018 Autonova, s.r.o. vo výške 471,7eur a faktúru č. XXXX XXXX zo dňa 29.05.2020 Autonova, s.r.o. vo výške 307,86 eur. Uvedené úhrady žalobca realizoval za spoločnosť JPS Gastro, s.r.o. z dôvodu a s vedomím, že v zmysle ústnej dohody s D. C., jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o., sa mal stať spoločníkom uvedenej spoločnosti v podiele 1/2, pričom uvedené osobné motorové vozidlo mal neskôr využívať ako štatutárny zástupca žalovaného. Následne žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vyzval žalovaného Oznámením a Výzvou na vrátenie sumy 20.004,68 eur, v rámci ktorej sa domáhal aj vyplatenia istiny vo výške 8 504,68 eur. Výzvu žalovaný prevzal dňa 21.09.2020.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná. Žalovaná suma pozostáva z úhrad vykonaných žalobcom ako záloha na kúpu motorového vozidla T. F. (5.000 eur a 1.200 eur) a faktúr uhradených žalobcom spoločnosti AUTONOVA, s.r.o. Poprad (fa č. XXXX XXXX v sume 307,86 eur a fa č. XXXX XXXX v sume 471,71 eur). Súd uviedol, že v súlade s vykonaným dokazovaním uveril tvrdeniam žalobcu, že sa so štatutárnym zástupcom žalovaného, p. C. dohodli, že spolu odkúpia prevádzku Stodola v ZOC Max prostredníctvom spoločnosti JPS Gastro s.r.o., Poprad. Jediným spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je D. C., pričom následne mal do tejto spoločnosti, na základe dohody a finančných vkladov žalobcu, vstúpiť aj žalobca, ako spoločník s majetkovým podielom vo veľkosti 50 %. Súčasne sa dohodli, že žalobca bude druhým štatutárnym zástupcom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o.. Za týmto účelom aj poskytol D. C., v tom čase zakladateľovi žalovaného, istinu 11.500 eur ako fyzickej osobe. Vrátenie tejto sumy si uplatňuje žalobca voči D. C. v inom konaní, ale súd má za to, že úzko súvisí aj s nárokom uplatňovaným v tomto prebiehajúcom konaní. Súd poukázal najmä na svedecké výpovede svedkýň, ktoré v rozhodnom čase pracovali v prevádzke Stodola, v súčasnosti už tam zamestnané nie sú. Z tohto dôvodu súd za hodnoverné, neovplyvnené zamestnaneckým vzťahom považoval výpovede svedkýň I. a L., na rozdiel od výpovede svedkyne R., ktorá vypovedala zhodne so žalovanou stranou, a ktorá doposiaľ ako ekonómka u žalovaného pracuje. Svedkyne I. a L. ozrejmili, ako žalobcu v uvedenej firme vnímali, že p. E., aj p. C. považovali vo firme z titulu postavenia za rovnocenných, za svojich šéfov, za spolumajiteľov firmy, že obaja nakladali rovnako aj s financiami, stravnými lístkami, chodili na nákupy do reštaurácie. Súd zároveň neuveril tvrdeniam žalovaného, že suma 11.500 eur bola len súkromnou pôžičkou žalobcu pre žalovaného, a že to nesúviselo s dohodou p.E. a p.C. a o partnerstve vo firme. Z potvrdenia, ktoré žalobca súdu predložil, a ktoré je datované dňom 19.05.2016 je zrejmé, že D. C. preberá hotovosť od D. E. za účelom vkladu do spoločnosti JPS Gastro.s.r.o. Poprad. Podpisy oboch sú úradne na tomto dokumente overené tak, ako aj na potvrdení zo dňa 30.5.2016. Z neho vyplýva, že D. E. odovzdal finančnú hotovosť 3.000 eur D. C. ako časť finančnej hotovosti na kúpu prevádzky reštaurácie Stodola - ZOC Max, Dlhé Hony, Poprad od M. C.. V prípade, ak by k naplneniu skutkového stavu predaja prevádzky Stodola - ZOC Max D. C. nedošlo zo strany M. C. z rôznych príčin a okolností, tak je povinný túto sumu bez meškania - okamžite vrátiť a to vo výške 11.500 eur D. C. D. E.. Podľa názoru súdu ide o potvrdenia, ktoré svojim obsahom jednoznačne potvrdzujú tvrdenia žalobcu o dohode ohľadom partnerstva v spoločnosti, ktorou konateľom je D. C.. Ak by malo ísť len o nejakú súkromnú pôžičku bez predchádzajúcej dohody o partnerstve v spoločnosti, nebol by dôvod zdôrazňovať účel poskytnutia peňazí žalobcom žalovanému a situáciu, za ktorej má p. C. finančné prostriedky p. E. okamžite vrátiť. Obe potvrdenia potvrdzujú vklad žalobcu do spoločnosti žalovaného, bez uvedenia, že tieto peniaze je povinný p. C. žalobcovi vrátiť (nemôže byť teda reč o pôžičke, ako to tvrdil žalovaný s odkazom na vtedajšie ich kamarátstvo), jedine, ak by sa predaj firmy nezrealizoval. Tvrdenie žalobcu o odovzdaní peňažných plnení štatutárovi žalovaného je logickým dôvodom, ktorému súd uveril. Naopak nelogickým za daných okolností sa javí tvrdenie, že by žalobca vo firme žalovaného pracoval na pozícii šofér. Takto nebol ani vnímaný svedkýňami, ktoré pracovali v rozhodnom čase u žalovaného a považovali ho za svojho šéfa rovnako, ako štatutárneho zástupcu žalovaného, s rovnakými právomocami a kompetenciami. Prečo by navyše radovému zamestnancovi, šoférovi, štatutár spoločnosti zveril uskladnenie dokladov spoločnosti. Ak by tento účel bol pravdivý, teda že vo firme nebol priestor na uskladnenie dokladov, mohol ich p. C. uskladniť rovnako u seba, u čašníčky, kuchárky, ekonómky, keď ich nechal uskladniť u údajne šoféra. Ale hlavne podľa názoru súdu by si ich uskladnil u seba. Zaujímavé je tiež tvrdenie svedkyne I., čo znamenajú písmená JPS v obchodnom mene žalovaného, čo znie logicky, ale žalovaný sa k tomu nevyjadril. Svedkyňa tvrdila, že ide o skratku mien, teda C. D. a D. E., čo by bolo v súlade aj s časovým sledom okolností pred vznikom samotnej spoločnosti a uzavretím dohody medzi p. E.m a p. C. o partnerstve v spoločnosti. Žalobca tvrdil v žalobe, že stretnutie a dohoda ohľadom odkúpenia reštaurácie Stodola prostredníctvom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o. Poprad a následnom jeho vstupe do spoločnosti ako spoločník a druhý

štatutár, sa uskutočnilo v polovici mesiaca máj 2016. V zmysle výpisu z Obchodného registra bola táto spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri dňa 21.05.2016. K samotnému vozidlu T. F. D. X,X V., EČV: D., súd považuje za preukázané, že ho žalovaný nadobudol od spoločnosti Autonova s.r.o. tak, ako to uviedol. Keďže sa mal stať spoločníkom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o. a súčasne aj ďalším jej konateľom, nadobúdateľom vyššie uvedeného motorového vozidla, zakúpeného cez firmu žalovaného, bol žalovaný, ale vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že uvedené vozidlo od momentu jeho nadobudnutia využíval žalobca. Popísal okolnosti kúpy vozidla s tým, že sa opäť žalobca so štatutárom žalovaného dohodli, že si najskôr kúpi vozidlo štatutár, čo bolo z firemných peňazí a po čase si vozidlo kúpil žalobca (uvedený T., aj keď vozidlo nepotreboval, mal svoje, V., o čom svedčí sprostredkovateľská zmluva v spise), ale to už hradil žalobca zo svojich finančných prostriedkov za spoločnosť žalovaného. Dokladom predloženým súdu preukázal vykonanie platby dňa 30.05.2018 priamym vkladom hotovosti cez VÚB bankomat v sume 5.000 eur a sumu 1.200 eur (súd aj tu uveril tvrdeniam žalobcu, obe platby boli vykonané v ten istý deň tak, ako to žalobca uvádzal) odovzdal štatutárovi a ten ju vložil na účet spoločnosti, ako zálohu za auto T. F., uhradil tiež faktúru č. XXXX XXXX zo dňa 14.06.2018 Autonova, s.r.o. vo výške 471,71 eur a faktúru č. XXXX XXXX zo dňa 29.05.2020 Autonova, s.r.o. vo výške 307,86 eur. Uvedené úhrady žalobca teda realizoval za spoločnosť JPS Gastro, s.r.o. z dôvodu a s vedomím, že v zmysle ústnej dohody s D. C., jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti JPS Gastro, s.r.o., sa mal stať spoločníkom uvedenej spoločnosti v podiele 1/2, pričom uvedené osobné motorové vozidlo mal neskôr využívať ako štatutárny zástupca žalovaného. Je vysoko nepravdepodobné, aby akákoľvek spoločnosť zakúpila osobné motorové vozidlo pre súkromné účely zamestnanca v pozícii šofér. Na rozvoz obedov a nákupy sa využívalo iné vozidlo - dodávka, ktoré bolo oblepené reklamami reštaurácie Stodola, ako to potvrdili aj svedkyne I. a L., a teda vyjadrenie žalovaného, že žalobca ako šofér využíval predmetné vozidlo pre účely firmy sa javí ako nepravdivé a účelové. Výpoveď svedkyne R. v súvislosti s vozidlom T. sa javí tiež ako nedôveryhodná, účelová, jedná sa o svedkyňu, ktorá ma istý vzťah podriadenosti z titulu zamestnania voči žalovanému. Žalobca predložil aj potvrdenie z bankomatu o vklade hotovosti na účet žalovaného, pričom tieto peniaze boli následne použité na úhrady spojené s osobným motorovým vozidlom T. F., a toto potvrdenie z bankomatu nie je súčasťou účtovníctva, jeho súčasťou je výpis z účtu, z ktorého vyplývajú pohyby na účte spoločnosti. Ak by finančné prostriedky na účet žalovaného nevkladal sám žalobca, ťažko by disponoval potvrdením z bankomatu o vklade. Svoje tvrdenia žalobca aj podporil listinnými dôkazmi, ktoré súdu predložil. To, že žalobca disponoval kartou spoločnosti JPS Gastro, s.r.o. takisto preukázal listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že v rozhodnom čase mala spoločnosť dve platobné karty. Jednu mal žalobca (s koncovým číslom XXXX), jednu mal štatutár, žalobca mal aj PIN, ktorý si po tom, ako mu karta bola p. C. odovzdaná, zmenil. Súd poukázal na predložený výpis z účtu žalovaného (č. I. 66 spisu). Výpisy z účtu žalovaného predložené žalovaným nepovažoval súd prvej inštancie za relevantné pre toto konanie, pretože nie sú za rozhodné obdobie, ale za mesiace júl až august 2021 a týkajú sa iných kariet, nie s koncovým číslom XXXX, ktorú kartu používal žalobca. Na základe uvedeného súd prvej inštancie preto rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Uviedol, že dôkazy, ktoré žalobca predložil k žalobe, sú získané nezákonným spôsobom, jedná sa o doklady, ktoré sú súčasťou účtovníctva žalovaného, pričom žalovaný žalobcu viackrát vyzval na ich vrátenie, avšak ten mu ich nevrátil, preto podal žalovaný na žalobcu trestné oznámenie a vo veci bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Čo sa týka vkladu finančnej čiastky 5.000 eur do bankomatu, tieto finančné prostriedky sú žalovaného, čo vyplýva aj z pokladničnej knihy žalovaného. Žalobca síce tvrdí, že tieto finančné prostriedky vložil on, lebo predmetnú kartu mal v tom čase zverenú, pritom však zavádzal súd, pretože tvrdil, že vložil aj ďalších 1.200 eur. Tieto peňažné prostriedky boli vložené na druhú kartu, teda nie je zrejmé, ako ich mal vložiť, ak mal len jednu kartu. Tvrdenia žalobcu preto považuje za účelové a ničím nepodložené. Predložil len doklady, ktoré sú vlastníctvom žalovaného, pričom tieto neoprávnene zadržáva. K žalobcom predloženým faktúram uviedol, že tieto sú podpísané a zaplatené žalovaným. Žalovaný má za to, že vykonaným dokazovaním žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že došlo ku skutočnostiam, ktoré tvrdil počas vykonaného dokazovania a všetky dôkazy, ktoré predkladal, sú súčasťou účtovníctva žalovaného.

Navrhol, aby odvolací sú napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že skutočnosti uvádzané v odvolaní žalovaného sú len zopakovaním tvrdení žalovaného. Žalovaný neuniesol dôkaznú povinnosť, nepreukázal svoje tvrdenia. Žalobca nebol uznaný vinným zo skutkov, z ktorých ho žalovaný krivo obvinil a nebolo mu vznesené obvinenie. K argumentácii týkajúcej sa pokladničnej knihy uviedol, že pokladničná kniha nie je dôkazom preukazujúcim, kto reálne uskutočnil hotovostné vklady na účet žalovaného prostredníctvom platobnej karty. To, že tieto peniaze reálne vkladal žalovaný, svedčí to, že disponuje originálom potvrdení z bankomatu. Žalobca aj preukázal, že disponoval kartou, poznal jej PIN, ktorý bol neskôr konateľom žalovaného zmenený. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

12. Podľa § 187 ods. 1 a 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

13. Podľa § 191 ods. 1 a 2 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

14. V zmysle citovanej právnej úpravy súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobnom návrhu ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu, v opačnom procesnom postavení než je strana sporu, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vzniknúť (po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

15. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP) vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli stranami tvrdené, a ktoré boli predmetom dokazovania, musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre spor rozhodné. Z týchto rozhodných skutočností potom môže vylúčiť tie, o ktorých medzi stranami nebol spor. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je teda úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav.

16. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. V prvom prípade ide o posúdenie vierohodnosti poznatku z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva. Tak napr. pri svedeckej výpovedi sudca hodnotí najprv všeobecne vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k stranám a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, a ďalej vzhľadom na okolnosti, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých skutočností, vzhľadom na spôsob reprodukcie týchto skutočností, na chovanie pri výpovedi a pod. Poznاتky, ktoré získa týmto hodnotením obsahu svedeckej výpovede, potom sudca porovná s poznatkami, ktoré získal na základe hodnotenia ostatných dôkazov, a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa dopĺňajúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia.

17. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu je toho názoru, že výrok rozhodnutia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ani nezodpovedá zistenému skutkovému a právnomu stavu. Dôkazy predložené žalobcom v tomto konaní, a to konkrétne faktúry sú účtovnými dokladmi žalovaného, pričom z týchto vyplýva, že ich príjemcom je žalovaný. Z týchto listinných dôkazov nevyplýva, že by tieto faktúry mali byť uhradené žalobcom. Zároveň je potrebné rovnako prihliadať aj na argumentáciu vo vzťahu ku vkladom na účet žalovaného, ktoré mali byť vykonávané žalobcom, pričom tento mal vložiť na účet žalovaného vlastné finančné prostriedky prostredníctvom karty žalovaného. Z výpisu účtu rovnako nemožno mať za to, že by tieto peniaze mali byť vložené či už z účtu žalobcu, alebo že by vložené peniaze mali byť finančnými prostriedkami žalobcu. V konaní nebolo sporné, že žalobca aj žalovaný disponovali každý jednou kartou k účtu žalovaného.

18. Vzhľadom na záver súdu prvej inštancie o tom, že tvrdeniam žalobcu uveril, je potrebné poukázať na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že žalobca mal nejakým spôsobom vykonávať prácu u žalovaného, a to rozvoz jedla, nákupy a pod. Avšak na základe vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne zistiť, či tento vykonával závislú pracovnú činnosť u žalovaného ako zamestnanec alebo malo ísť o „spolujemiteľa“ podniku, vlastníkom ktorého je žalovaný, pričom z Obchodného registra vyplýva, že žalovaný má jediného spoločníka.

19. Súd prvej inštancie poukázal aj na úradne overené potvrdenia o tom, že žalovaný mal prebrať od žalobcu sumy vo výške 8.500 eur a 3.000 eur, teda spolu vo výške 11.500 eur, vrátenia ktorých sa žalobca domáhal na žalovanom v inom konaní vedenom na súde prvej inštancie vedenom pod sp. zn. 12C/46/20020, momentálne v štádiu po podaní odvolania. Ani z týchto potvrdení nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, že žalobca mal byť v postavení spolujemiteľa, resp. nemožno mať za to, že medzi stranami sporu existovala dohoda o tom, že by sa žalobca mal stať ďalším spoločníkom v obchodnej spoločnosti žalovaného. Navyše aj v prípade, že by skutočne takáto dohoda medzi stranami sporu existovala, je potrebné preukázať, či finančné prostriedky vo výške 5.000 eur a 1.200 eur, ktoré boli vložené na účet žalovaného, boli finančnými prostriedkami žalobcu.

20. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a vo svojom odôvodnení sa opieral v prevažnej miere skôr o subjektívne pocity, než o objektívne zistené výsledky dokazovania.

21. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu je toho názoru, že výrok rozhodnutia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ani nezodpovedá zistenému skutkovému a právnomu stavu. Úlohou súdu prvej inštancie bude odstrániť vyššie uvedené pochybenia a rozpory v dokazovaní v takom rozsahu, aby vykonané dokazovanie bolo dostatočným a právne jasným podkladom pre vynesenie následného rozhodnutia. Zároveň úlohou súdu prvej inštancie bude toto rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 CSP.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a podľa § 391 ods. 2 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).